

USA: KOALICJA SPÓŁEK I PRZYGOTOWANIA DO PRODUKCJI NOWYCH ICBM

W Stanach Zjednoczonych krystalizuje się szeroka grupa przemysłowa skupiona wokół koncernu Northrop Grumman, który po rezygnacji Boeinga pozostał jedynym pretendentem do „kontraktu stulecia” na produkcję nowej generacji rakiet balistycznych bazowania lądowego. W tle oczekiwanego niebawem podpisania wielomiliardowej umowy w programie Ground-Based Strategic Deterrent (ostatni kwartał roku fiskalnego 2020), jeden z kluczowych partnerów przedsięwzięcia ogłosił na początku marca finalizację budowy swojego nowego potencjału dostaw silników raketowych na stały materiał pędny (Solid-propellant Rocket Motor, SRM).

Wspomnianym partnerem jest niedawny rynkowy konkurent Northrop Grumman Innovation Systems (działającego do 2018 roku pod szyldem Orbital ATK) – spółka Aerojet Rocketdyne. Firma jeszcze w połowie ubiegłego roku była brana pod uwagę jako kluczowy partner Boeinga w rywalizacji o wielomiliardowe zamówienie na produkcję następców międzykontynentalnych rakiet balistycznych bazowania lądowego, LGM-30G Minuteman III. Niemniej jednak, wraz z rezygnacją Boeinga z ubiegania się o kontrakt w programie Ground-Based Strategic Deterrent, spółka Aerojet przyjęła inną orientację biznesową. Jeszcze we wrześniu 2019 roku zadeklarowała swój akces do rozrastającego się koalicji przemysłowej pod kierunkiem Northrop Grumman.

Już wcześniej bowiem firma zainwestowała w dostosowanie swojego potencjału do potrzeb produkcji nastawionej na wymianę amerykańskiego arsenału broni strategicznej, która bazuje na powszechnym użyciu ciężkich silników raketowych na stały materiał pędny. Dotychczas możliwości Aerojet Rocketdyne były tutaj ograniczone do segmentu jednostek napędowych systemów nośnych – głównie silników AJ-60A, używanych wcześniej przy startach rakiet kosmicznych Atlas V w charakterze bocznych rakiet wspomagających. Dodatkowo, w 2015 roku United Launch Alliance (konsorcjum astronautyczne z udziałem spółek Boeing i Lockheed Martin) zrezygnowało z ich stosowania przy startach Atlasów i rozwoju nowszej generacji rakiet Vulcan – właśnie na rzecz konkurencyjnych silników od Northrop Grumman Innovation Systems, GEM-63 i GEM-63XL.

Czytaj też: [Wybór następcy pocisku Minuteman coraz bliżej. Rusza ocena ofert produkcyjnych](#)

To i niepewne terminy spodziewanego rozruchu programu rozwoju nowych rakiet balistycznych zaważyły na decyzji Aerojet Rocketdyne o wygaszeniu części starej infrastruktury, ale i wdrożeniu projektu rozbudowy potencjału produkcyjnego w innych zakładach. Nastąpiło zatem stopniowe odchodzenie od produkcji silników raketowych w historycznym ośrodku spółki w Sacramento na zachodnim wybrzeżu USA (Kalifornia). Jednocześnie rozpoczęto zakrojoną na szeroką skalę rozbudowę ośrodka produkcyjno-rozwojowego w Camden w stanie Arkansas.

To właśnie tam ukończono ostatnio prace nad instalacją komory ciśnieniowej (autoklawu) stosowanej w procesie napełniania materiałem pędym korpusów ciężkich silników SRM. Oprócz wtryskiwania zawartości pod ciśnieniem, system umożliwia również jej podgrzanie w toku napełniania korpusów raketowych. System pozwala na obsługę silników o wymiarach sięgających 12 m długości i blisko 2,5 m średnicy.

Zainstalowana w zakładach Aerojet Rocketdyne w Camden komora ciśnieniowa wykorzystywana w procesie technologicznym budowy silników SRM. Fot. Aerojet Rocketdyne [aerjetrocketdyne.com]

Firma oświadczyła, że jest to kluczowy moment w toku tworzenia rozległego kompleksu zakładowego, który ma zająć finalnie obszar o powierzchni niemal 6 km kwadratowych. Dzięki zadeklarowanemu postępowi, jeszcze wiosną tego roku ma nastąpić otwarcie nowej fabryki i linii produkcyjnej o wartości ponad 15,5 mln USD. Jej działanie ma umożliwić Aerojet Rocketdyne partycypowanie w produkcji zarówno nowych ICBM dla amerykańskich sił zbrojnych, jak i systemów antybalistycznych na potrzeby realizacji zamówień Agencji Obrony Antybalistycznej MDA.

Czytaj też: [USA: rusza program wyboru następcy raket Minuteman III](#)

Skupiona wokół Northrop Grumman grupa przemysłowa obejmuje coraz więcej podmiotów - o jej rozszerzeniu informowano m.in. we wrześniu 2019 i lutym 2020 roku. Jak dotąd wśród głównych uczestników, obok Aerojet Rocketdyne, znalazły się takie firmy jak: BRPH, Clark Construction, Collins Aerospace, General Dynamics, Honeywell, Kratos Defense, L3Harris, Lockheed Martin, Parsons oraz Textron Systems. Co ciekawe, swoje zainteresowanie przystąpieniem do „koalicji” sygnalizował również Boeing, jednak - zgodnie z deklaracjami przedstawicieli tego koncernu - oferta ta miała zostać odrzucona przez Northrop Grumman.

Spodziewany kontrakt na rozwój technologii i produkcję nowych międzykontynentalnych systemów uderzenia balistycznego USA ma zostać zawarty do końca czwartego kwartału bieżącego roku budżetowego (najprawdopodobniej wrzesień 2020). Jego wartość, według różnych oszacowań może wynieść od 62,3 mld do blisko 85 mld USD, a termin realizacji może objąć nawet okres 30 lat. Choć Northrop Grumman i jego partnerzy są w programie GBSB jedynym kandydatem do przydzielenia zamówienia, Pentagon i US Air Force mocno uzależniają końcową decyzję od wyniku „agresywnych negocjacji kontraktowych”.

Czytaj też: [Program następcy raket Minuteman: Aerojet Rocketdyne wesprze Boeinga](#)

Według pierwotnych założeń z 2015 roku, całość realizacji kontraktu miała obejmować w sumie zakup 642 pocisków (z czego 450 na potrzeby wymiany w czynnej służbie obecnego arsenału pocisków Minuteman III) za co najmniej 48 mld USD. Pozostałe koszty zadeklarowano na przygotowanie systemów dowodzenia i kontroli odpalenia oraz modernizację i rozbudowę infrastruktury obsługującej. Z kolei według najnowszych wyliczeń przedstawionych przez Biuro Analiz Kosztów i Oceny Programów Departamentu Obrony USA (CAPE - *Cost Assessment and Program Evaluation Office*), program kosztował będzie w całości blisko 85 mld USD - z czego 22,6 mld miałyby trafić na badania i rozwój, 61,5 mld na produkcję uzbrojenia, a 718 mln USD na powiązane projekty budowlane. Oba zakresy szacunkowych wyliczeń ujęto jako ramy odniesienia w zaktualizowanym przedmiotowym raporcie służby analitycznej Kongresu Stanów Zjednoczonych (*Congressional Research Service Report*) ze stycznia 2020 roku pt. *U.S. Strategic Nuclear Forces: Background, Developments, and Issues*.

Czytaj też: [Dwie konkurencyjne wizje następcy Minutemana III](#)